

† La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații libere preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți. †

DUMINICA ORTODOXIEI

Ne aflăm, din punct de vedere liturgic, într-o perioadă de o profundă și uimitoare frumusețe duhovnicească. Este vremea Postului Mare, în care ne străduim, fiecare după putința noastră, să recâștigăm ceea ce am pierdut prin acceptarea păcatului în viața noastră. Adică, starea de rai, de har și de puritate a inimii, dobândite plenar și real în Taina Sfântului Botez și actualizate permanent prin celelalte Taine ale Bisericii Ortodoxe. Rostul adânc al Postului Mare constă într-o călătorie ascetică, timp de patruzeci de zile, ca renunțare radicală la păcate prin Taina Spovedaniei, și într-o împărtășire cât mai deasă și conștientă cu Trupul și Sângele Domnului, Iisus Hristos Cel răstignit și înviat, Care a biruit păcatul, iadul și moartea și ne-a făcut părtași luminii celei neînserate și vieții celei veșnice. După o săptămână de post și rugăciune intensă, Biserica ne oferă prilejul binecuvântat de a medita asupra semnificațiilor pe care le cuprinde duminica de astăzi, numită a Ortodoxiei. Este duminica în care suntem chemați să conștientizăm, în chip smerit și demn, identitatea, unitatea și actualitatea credinței noastre. A fi ortodox nu înseamnă numai apartenența formală la o instituție religioasă, ci înseamnă mai ales un mod de viață întrupat în tradiția dogmatică, liturgică și filantropică a Bisericii Ortodoxe. Înseamnă dreaptă credință, dreaptă viețuire și dreaptă făptuire. Ortodoxia este „sarea pământului” (Matei 5, 13), despre care ne vorbește Domnul Iisus Hristos în Sfânta Evanghelie. Este plinătatea adevărului și integritatea vieții omului. Ortodoxia este, în același timp, dreaptă credință și dreaptă viețuire. Ea este viața lui Hristos prezentă și lucrătoare în viața creștinului ortodox evlavios (Galateni 2, 20, Coloseni 3, 3). Această trăire în duhul lui Hristos se vede mai ales în viețile sfinților. Această frumusețe a adevărului credinței și a sfințeniei vieții creștine o sărbătorim în duminica de astăzi. Originea acestei sărbători are în spatele ei lupta dogmatică și duhovnicească de peste un secol (anii 726-843) a cinstitorilor sfințelor icoane cu cei care denigrău și disprețuiau sfintele icoane, numiți iconoclaști. Începând cu împăratul Leon al III-lea Isaurul (717-741), iconoclasmul a devenit politica religioasă oficială a curții imperiale din Constantinopol. Sinodul al VII-lea Ecumenic din septembrie-octombrie 787 a pus capăt unui lung șir de persecuții și exiluri pentru cei care cinsteau icoanele. Realizatorii acestui moment de restaurare a cinstirii icoanelor au fost împărăteasa Irina (752-802) și patriarhul Tarasie al Constantinopolului. Având drept temelie tradiția biblică și patristică, prin definiția dogmatică a acestui Sinod s-a stabilit că, după cum este cinstită Sfânta Cruce, trebuie cinstite și Sfintele Icoane. Liniștea ortodocșilor cinstitori ai sfințelor icoane nu a durat mult, deoarece a fost tulburată odată cu încoronarea împăratului iconoclast Leon Armeanul, care a împărățit între anii 813-820. Rezistența teologică împotriva iconoclaștilor din această perioadă a fost asumată de către Sfântul Teodor Studitul (759-826), → →

care a lămurit temeiul hristologic al cinstirii icoanelor. Victoria definitivă a cinstirii Sfințelor Icoane a fost stabilită după aproape treizeci de ani de prigoană și denigrare din partea iconoclaștilor față de acestea. Astfel, în prima duminică a Postului Mare, 11 martie 843, împărăteasa Teodora și de curând alesul patriarh al Constantinopolului, Metodie (843-847), susținuți de poporul ortodox, în urma unei întruniri teologice despre cinstirea icoanelor, care a avut loc cu câteva zile înainte, au mers împreună în procesiune triumfală de la Biserica Vlaherne la Catedrala Sfânta Sofia, proclamând, în mod oficial și definitiv, cultul Sfințelor Icoane. Astfel, începând cu anul 843, prima Duminică din Postul Mare a devenit pentru întreaga Biserică Ortodoxă ziua de amintire a victoriei credinței ortodoxe asupra tuturor ereziilor. Duminica Ortodoxiei ne descoperă un adevăr esențial al vieții noastre creștine: Dumnezeu-Fiul Se face om din iubire desăvârșită față de noi, asumându-și firea noastră cu toate trăsăturile ei specifice, în afară de păcat. Astfel, Hristos ni Se dăruiește pe Sine nouă, oamenilor, ca întipărire a virtuții și ca icoană vie a bunăvoinței și iubirii față de El și între noi, spre a-i îndupleca pe toți pentru a răspunde la fel. Înomenirea Fiului veșnic al lui Dumnezeu are ca scop unirea omului cu Dumnezeu pentru a dobândi viața veșnică. Prin urmare, ca și Sfânta Evanghelie, icoana ne dezvăluie iubirea lui Dumnezeu pentru toți oamenii. Ceea ce este cartea pentru știutorii de carte, aceea este icoana pentru neștiutorii de carte. Și ceea ce este cuvântul pentru auz, aceea este icoana pentru văz, căci cu ajutorul minții ne unim cu icoana. Sfântul Apostol Pavel numește pe Hristos „chipul lui Dumnezeu celui nevăzut” (Coloseni 1,15) pentru noi, cei care am fost creați „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”

(Facere 1, 26), adică după prototipul nostru, Care este Hristos. El este icoana lui Dumnezeu cel nevăzut, iar noi suntem configurați duhovnicește după această Icoană, adică după chipul lui Hristos. Cinstirea

icoanei lui Hristos se îndreaptă către Persoana lui Hristos, nu către materia icoanei Lui. Duminica Ortodoxiei, a comuniunii icoanelor sfinte, este mai mult decât actuală, deoarece icoana sfântă trimite spre o persoană sfântă veșnic vie. Doar prin prisma icoanei sfinte, imaginea sau civilizația vizualului se poate elibera de autosuficiență și materialism opac. Adevăratul rost al icoanei nu este ca să o vedem, transformând-o într-un obiect de contemplație estetică, ci să ne ajute ca să trăim în prezența lui Dumnezeu și a sfinților. Noi dorim să fim văzuți, ascultați și iubiți de Dumnezeu cel veșnic și de toți sfinții lui Dumnezeu, nu doar de oameni trecători și schimbători. Amin.

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Se poate ține post mergând la serviciu?

Răspuns: Se poate și ar fi păcat să nu fie așa. Postul ținut doar acasă este ca mâncarea făcută bine doar pe jumătate. Ar putea mânca cineva o mâncare făcută bine pe jumătate? Însă pentru a putea ține post având un job solicitant avem nevoie de un pic de organizare. Când ajungem acasă, să pregătim mâncare pentru a doua zi. În post senzația de foame este mult mai intensă din cauza acidității crescute. Dacă nu avem mâncare pregătită, pe foame, mâncăm ce ne vine la îndemână și „stricăm” postul. La serviciu putem să ne luăm o caserolă cu ceva pregătit de acasă. Să lăsăm rușinea!

Întrebare: Ce vor spune colegii că ținem post?

Răspuns: Pentru a scăpa de astfel de întrebări spuneți că țineți un regim cu crudități, „așa, ca primăvara”. Sau că trebuie să slăbiți pentru a arăta mai bine. Unii oameni nu înțeleg semnificația postului. Nu încercați să explicați de ce țineți post! Nu vor înțelege, vă vor înțelege greșit sau vor râde de voi. Iar voi nu trebuie să vă mândriți, pentru că astfel pierdeți binecuvântarea lui Dumnezeu!

Întrebare: Cum luptăm cu poftele de post?

Răspuns: În post ne apucă tot felul de pofte. Parcă toate vin peste noi, parcă am vrea să mâncăm și cu ochii niște chestii care ne plac! Aceste pofte nu sunt altceva decât simptomele unui servaj alimentar, dar și o încercare a „cuiva” de a ne împiedica să ținem post. Asta înseamnă că suntem dependenți de tot felul de chimicale, hormoni și aditivi pe care îi înghițim zilnic și că lipsa acestora ne fac să „ne urcăm pe pereți”. Dacă reușim să ne controlăm, să trecem peste această fază, poftele dispar. Pe urmă nu mai suntem atrași să mâncăm acele lucruri, ba chiar avem o ușoară repulsie față de produsele din carne.

Întrebare: Cum se realizează în post vindecarea sufletului?

Răspuns: În post avem mare nevoie de răbdare, de credință și de gândire pozitivă. Ele sunt vitale pentru cel care trece printr-o asemenea perioadă. Deoarece trupul și sufletul sunt una, cât suntem pe această lume, curățirea fizică a organismului conduce și la o curățire sufletească. Și acolo se adună multă mizerie. Stresul, gândurile de invidie, mânia, ura, gelozia, egoismul, avariția toate otrăvesc sufletul omului, generând fizic o stare de aciditate, de boală! În partea opusă, gândurile de dragoste, de compasiune, de ajutorare umană chiar vindecă. Se curăță sufletul.

Întrebare: De ce simt nevoia să dorm mai mult în post?

Răspuns: Postul declanșează un proces de curățare internă, un proces de dezintoxicare. Pentru a putea începe reparația corpului, organismul direcționează toate resursele spre interior și de aceea trebuie să se decupleze de la exterior și să intre în starea de somn. Cei care lucrează program de noapte, au o uzură mult mai mare a organismului, deoarece organele care au ca funcție principală eliminarea toxinelor și refacerea organismului nu mai au posibilitate de odihnă. Statul la televizor până târziu, munca suplimentară de acasă, lipsa sportului și mesele de seară abundente, dau peste cap acest ceas intern făcut perfect de Dumnezeu și conduc la boală. Postul reglează și resetează modul în care funcționează corpul nostru, de aceea se numește și doctor fără bisturiu. *v. u.*

PAROH: Preot **Ioan Alupoai** † **Telefon:** 0745 497143 † **Contul parohiei - BANCA TRANSILVANIA:** RO81BTRLRONCRT0P90566101

Program Liturgic

ZIUA	ORA	SLUJBE ȘI ACTIVITĂȚI
Marti <i>19 martie</i>	17:00	Spovedanie
Miercuri <i>20 martie</i>	08:00	Sfânta Liturghie a Darurilor
	17:00	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Joi <i>21 martie</i>	17:00	Spovedanie
Vineri <i>22 martie</i>	08:00	Sfânta Liturghie a Darurilor
	14:00	Spovedanie
	17:00	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă <i>23 martie</i>	07:00 - 09:30	Sfânta Liturghie
		Pomenirea morților
	13:00	Marșul pentru viață
	15:00	Spovedanie
	17:00	Vecernie
Duminică <i>24 martie</i>	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie
	11:30	Program de bibliotecă
	17:00	Vecernie la Biserica Buna Vestire

MARȘUL PENTRU VIAȚĂ 2019

Biroul Pro Vita al Protopopiatului Botoșani, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean și Asociația Tineretul Ortodox Român, Filiala Botoșani, organizează „**MARȘUL PENTRU VIAȚĂ**”, sâmbătă 23 martie 2019. Activitatea se înscrie în manifestările care marchează „*Luna pentru viață*” (01 - 31 martie 2019). Invităm credincioșii din parohie la biserică la ora **13:00** cu salcie, busuioc și flori. De asemenea, invităm tineri îmbrăcați în costume naționale, mame cu copii. De aici împreună ne vom deplasa la Biserica „Buna Vestire” (strada Primăverii). Marșul se va desfășura pe următorul traseu: Biserica „Buna Vestire” - Strada Octav Onicescu - Bulevardul Mihai Eminescu - Pietonalul Unirii - str. Cuza Vodă - Strada Marchian - Bulevardul George Enescu - Maternitate - Biserica „Sfânta Treime”. *Marșul pentru viață* este cel mai important eveniment anual prin care este celebrată nașterea de copii și familia. Nădăjdum ca anul acesta numărul participanților să fie cu mult mai mare, iar acest lucru nu se poate petrece decât dacă fiecare dintre noi conștientizăm că nu avem nici un drept să ne mai plângem de necazurile și greutățile pe care le întâmpinăm, dacă nu ne luptăm câtuși de puțin pentru a apăra pruncii din pântecele mamei lor, pe care Dumnezeu îi iubește atât de mult. Dacă fiecare ne-am sacrifica măcar cinci minute ale fiecărei zile în lupta pentru viață și pentru Dumnezeu, lumea românească ar arăta cu totul altfel. Mesajul pe care se dorește prin tema acestui an, „*Copilul – unic din prima secundă*”, este o referință la unicitatea fiecărei persoane umane, din momentul creării ei de către Dumnezeu. De asemenea, binele femeii însărcinate nu este opus binelui copilului pe care îl poartă, ci se construiesc unul pe altul, iar familia și societatea au de câștigat dacă sprijină femeile în perioada de sarcină, și femeile aflate în criză de sarcină. „*Copilul este o făptură biblică originară. Copilul este o făptură a vieții neîntinate, o floare deschisă luminii, este un îndemn la simplitate și frumusețe*”. Ernest Bernea

